

Pořad bohoslužeb

27. února – 5. března 2023, DOBA POSTNÍ, Žaltář I. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 27.2.	Pondělí po 1. neděli postní	St. Lhota	14:00	pohřeb – Josef Jakubec † pohřební obřad beze mše sv.
		St. Jičín	17:30	za farníky
Úterý 28.2.	Úterý po 1. neděli postní	-	-	není mše svatá
Středa 1.3.	Středa po 1. neděli postní	St. Jičín	16:45	pobožnost křížové cesty
			17:30	za † Marii Horákovou, † manžela, † dceru, † syna, † zete a Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dar zdraví pro živou rodinu
Čtvrtek 2.3.	Čtvrtek po 1. neděli postní	St. Jičín	9:00	mše sv. v pečovatelském domě
Pátek 3.3.	Pátek po 1. neděli postní <i>1. pátek v měsíci</i>	St. Jičín	16:00	<i>příležitost ke svátosti smíření + tichá adorace</i>
			17:30	dětská mše svatá za † manžela Antonína Horuta, dvoje † rodiče, † bratra, † sestru, † vnuka, duše v očistci a dar víry, Boží ochranu a Panny Marie pro živou rodinu
Sobota 4.3.	Sobota po 1. neděli postní <i>1. sobota v měsíci</i>	Palačov	17:30	mše svatá v kapli
Neděle 5.3.	2. NEDĚLE POSTNÍ	St. Jičín	8:00	za † rodiče Kremlovy, duše v očistci, Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dar zdraví pro živou rodinu
		St. Lhota	10:00	mše svatá

Farář: P. Marcel Krajzl, mobil – farní úřad: 731 058 895, email: rkf.starýjičín@doo.cz
Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

OHLÁŠKY

* Tichá sbírka z minulé neděle vynesla na Starém Jičíně 17 740,- Kč, ve Starojické Lhotě 4 960,- a v Loučce 3 250,- Kč. Díky za vaše dary.

* V pátek dopoledne navštívím nemocné a od 16.00 bude příležitost ke zpovědi a k adoraci. Nebude pobožnost křížové cesty.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

26.2.2023

1. neděle postní

14./ročník XIV.

Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.

JAK DOBŘE PROŽÍT PŮST

Dávat si postní předsevzetí? Nekouřit nebo se raději více modlit? A má to všechno vůbec smysl? Postní doba je pro mnohé ponurý a prázdný čas. Vánoce jsou dávno za námi, Velikonoce daleko před námi. K tomu sychravé počasí, které na náladě nepřidá a prospívá akorát tak šíření virů a nemocí. Popeleční středa jakoby to všechno umocňovala a zkoncentrovala do jednoho dne.

Ani Valentýn, olympijský hokej či osmifinále Ligy mistrů nemohl člověk kvůli přísnému půstu prožívat naplno. Mnozí jsou rádi, že „škaredou“ středu mají za sebou, mohou se opět pořádně najíst a na půst si opět vzpomenou až na Velký pátek. Ale jsou i tací, kteří cítí, že postní doba má něco do sebe, rádi by ho smysluplně přežili, ale nevědí jak na to. Častou - nejednou jedinou - změnou je postní předsevzetí. Ale stejně jako při novoročních závazcích po několika dnech selžeme a zbytek půstu už jen plaveme nespokojeni sami se sebou.

Tento text není zaručeně úspěšným návodem na ideální prožití půstu, neboť takový ani neexistuje, ale nabízí několik užitečných tipů, jak začínající půst prožít o něco lépe než po minulé roky.

Půst neobjevili křesťané ani židé

Základem úspěchu každé aktivity je uvědomit si její smysluplnost a záslužnost. Na začátek si proto musíme položit jednoduchou, ale o to důležitější otázku: **proč se vlastně postíme?** Odpovědi mohou být různé.

Někdo se postí, protože se chce přiblížit k Bohu. Jiný chce půstem posílit své modlitby, například za uzdravení nebo za duchovní obrácení. Další se postí proto, aby se zbavil nějaké otrocké závislosti - odpírání si cigarety, alkohol, sledování televize a podobně. A někdo se vedle zmíněných důvodů postí i proto, že cítí, že to prospívá jeho tělu.

Každá z těchto odpovědí má něco do sebe a odráží to, proč vlastně půst vznikl. Nejde o objev křesťanství, ba ani židovství. Nejrozličnější formy půstu se objevovaly na celém tehdejší Středním východě, jakož i v řecko-římském světě. Aniž bychom je blíže popisovali, zůstaňme jen u konstatování známého benediktského mnicha Anselma Grūna, že křesťanský půst nelze „chemicky očistit“ od pohanských a obecně lidských prvků, což dokazují i spisy starokřesťanských církevních otců.

Křesťanské pojetí půstu má však zcela přirozeně nejbliže k židovské praxi. Ve Starém zákoně najdeme nejen postní přikázání a výzvy proroků k půstu a pokání, ale i celé příběhy, v nichž hraje půst důležitou roli. Zřejmě nejznámější je vyprávění o proroku Jonášovi, kterého Bůh poslal do Ninive. Když jsme byli malí, v paměti nám tento příběh utkvěl zejména kvůli velrybě, v jejíž útrokách musel neposlušný prorok strávit tři dny.

Podstata příběhu je však jiná - a mluví právě o podstatě půstu. „Ninivané vnějším půstem demonstrovali vnitřní úmysl odvrátit se od svého špatného jednání. I náš půst by měl být především projevem metanoie, tedy **změny smýšlení**,” říká katolický kněz Matuš Imrich, který studuje na Papežském biblickém institutu v Římě. „Tento příběh není jen o obrácení obyvatel Ninive, ale také o obrácení samotného Jonáše, který se musel naučit přijmout Boží dobrotu a jeho milosrdenství s hříšníky,” vysvětluje Imrich.

„Paradoxem je, že Ninive nebylo židovské město a lidé, kteří neznali Hospodina, se obrátili právě na výzvu neposlušného proroka, který přednesl zřejmě nejkratší kázání v dějinách lidstva: ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno," přidává další postřeh biblista Róbert Lapka, který je moderátorem Centra pro studium biblického a blízkovýchodního světa.

Nepostili se však jen Ninivané, ale i prorok Eliáš, královna Ester, Jan Křtitel či samotný Ježíš. Známy je nejen jeho čtyřicetidenní pobyt na poušti a otevřená konfrontace s ďáblem, ale i řeč na hoře, kde představuje účinnost duchovního „trojboje“ - modlitby, půstu a almužny.

„V Bibli, ale i ve vyprávění církevních otců existuje propojení mezi postem a pouští. Na poušti člověk nežije z chleba, který nemá, ale uvědomuje si závislost na Bohu. V prázdnotě pouště se stává mnohem vnímavější na jeho slovo," říká biblista Lapka, který připomíná, že právě toto jsou důvody, které vedly ke vzniku fenoménu pouštních otců.

„Půst a poušť k sobě patří," píše v knize *Půst. Modlitba tělem i duší* (Karmelitánské nakladatelství 2016) benediktn Grүн. „Obojí nás konfrontuje s naší nahotou. Obojí z nás snímá roušku, pod kterou skrýváme své vlastní přání a myšlenky. Na poušti není nic, za co bychom se mohli skrýt. A půst nás dělá v této bezbrannosti ještě zranitelnější.“

Podle Lapky i křesťan v 21. století by měl během půstu vyjít na pomyslnou poušť, což znamená opustit zaběhané koleje každodenního života. „Přestali jsme slyšet Boha, protože jsme napojeni na všechny možné informační kanály a sociální sítě. Potřebujeme se od nich odpojit, odstříhnout, být offline a takto si nově vybudovat citlivost pro Boha," míní kněz Lapka.

Jaké předsevzetí si dávat

Na vypnutí z každodennosti a narušení životních stereotypů slouží právě postní předsevzetí. „Církev nabízí dostatečně širokou škálu postních prostředků, ze kterých si člověk může vybrat. Nikdo se nemůže vymlouvat na to, že nemá k dispozici možnosti na dobré prožití půstu," říká Lapkův kolega z Centra pro studium biblického a blízkovýchodního světa Juraj Fenik.

Důležité je nepřehánět to s velikostí předsevzetí. „Lepší je dát si menší předsevzetí, které dokážu dodržet, než velké, při kterém selžu již po několika dnech," radí kněz Imrich.

Pokud vím, že bez kávy, cigaret či čokolády čtyřicet dní nevydržím, mohu se jich zříci alespoň ve středu a v pátku, což byly postní dny prvních křesťanů. Když si facebook nedokážu zakázat úplně, můžu si ho odinstalovat alespoň z mobilu, abych omezil neustále „četování". Nebo si umíním, že televizi budu sledovat jen v přesně vymezeném čase.

Možností nejsou jen zakazující, ale také **pozitivně orientovaná předsevzetí**, například pravidelnější návštěva bohoslužeb, každodenní čtení z Písma svatého či modlitba křížové cesty.

Podle kněží, které jsme oslovili, je častá polemika o tom, zda je vhodnější první nebo druhý typ přikázání, nesmyslná. Zároveň však platí, že **každé předsevzetí by nás mělo něco stát, měli bychom ho pocítit.**

„Dobrým příkladem je **almužna** - je to pozitivní předsevzetí, které mě zároveň něco stojí," míní Lapka, podle kterého je tento způsob pokání u nás velmi zanedbáván.

Vzpomíná si na zkušenost s dvěma americkými rodinami v Košicích, které si „adoptovaly" sociálně slabší rodiny, kterým finančně pomáhaly. Uhradily jim celoroční inkaso a se svými dětmi jim nakoupily nezbytné věci do domácnosti. „Důležitým bylo právě to, že děti viděly své rodiče pomáhat druhým. Dokonce, když jsem o této zkušenosti vyprávěl dalším rodinám, přidali se i oni. Jednoduše, příklady přitahují.“

Podobnou zkušenost má i kněz Juraj Fenik. Během pobytu v USA před několika lety navštívil farnost nedaleko Clevelandu, kde farníci během celého půstu pekli pirohy a utržené peníze potom věnovali jedné nemocnici v Mexiku.

„Půst spojoval křesťany do jednoho společenství. Nebylo to nějaké soukromé asketické dílo, ale určitá forma společného bdění a modlitby," připomíná Grүн raně křesťanskou praxi. Oslovení kněží se shodují v tom, že z našeho půstu by nějaký užitek měli mít i lidé kolem. „**Postit se třeba nejen pro naše osobní dobro, ale i pro dobro našich bratří a sester,**" konstatuje kněz Imrich, podle kterého lze peníze ušetřené nekupováním cigaret či alkoholu odložit stranou a před Velikonocemi je darovat na dobročinné účely.

Stejně bychom podle Grүna měli hospodařit s ušetřeným časem. Minuty, které získáme nesledováním televize nebo neseděním před počítačem, bychom neměli prošťustovat, ale investovat do duchovních nebo charitativních aktivit.

Co po skončení půstu

Někteří si nyní určitě říkají: „Všechno je to hezké, ale co z toho, když se půst skončí a já se vrátím do starých kolejí?" – „Odříkání je dobré minimálně proto, **abychom zjistili, zda jsme ještě svobodní.** Pokud někdo dokáže vydržet čtyřicet dní bez alkoholu, cigaret či televize, je to důkaz, že ještě není otrokem," míní Lapka. Podle Imricha by výsledkem postní metanoie mělo být právě to, že člověk se sice vrátí k původním věcem, ale už rozumnějším a svobodnějším způsobem.

A co v případě, že v postním předsevzetí selžu ještě během samotného půstu? „Selhání je vždy šancí dozvědět se více o sobě samém. A především by mě mělo vést k větší laskavosti k druhým. Nebudu je už posuzovat tak tvrdě," míní Grүн.

Výsledkem půstu by tak měly být dva zdánlivě opačné postoje. Prvním je **mírnost v jídle a pití, v postojích k druhým či ve využívání všech dober,** které zpřijemňují a usnadňují náš život.

Druhým postojem je radikálnost vědomí, že lidské nitro je **tak hluboké, že ho nezaplníme ničím jiným - jen nejvyšším dobrem.**

/Imrich Gazda, převzato z www.postoj.sk, www.fatym.cz

Různá oznámení

Postní aktivita v naší farnosti – JEŽÍŠ DÁVÁ VODU ŽIVOTA

Letos je symbolem našeho postního snažení **voda**. Voda tiší žízeň, dává život, zavlažuje, očišťuje, uzdravuje... Ježíš slibuje, že voda, kterou dává On, se v každém člověku stane **pramenem vody tryskajícím do života věčného** (J. 14). To jsou slova, která řekl samařské ženě, když se s ní setkal u Jákobovy studny.

Studna s „vodou života“ nám bude během postní doby připomínat Boží lásku a podporu, kterou můžeme u Ježíše načerpat. Voda, kterou budeme společně naplňovat džbán, nám bude symbolizovat naši ochotu a snahu dát se Ježíši k dispozici, aby v nás mohl vytrysknout pramen Ježíšovy vody života, který má sílu proměňovat a uzdravovat náš život i svět. **Vodu života budeme trpělivě čerpat po kapkách z Božího slova a v setkání s ním v modlitbě.** Vlastně už jsme začali popeleční středou, kdy jsme si do svých rodin mohli odnést list s výzvou našeho biskupa Martina 40 x 40 – „**40 modlitebních úmyslů na 40 postních dní**“, který nás vyzývá k denní četbě liturgických textů z Písma svatého a k modlitbě desátku růžence na společný úmysl a k modlitbě na úmysl svatého Otce. Další inspirací nám budou **nedělní evangelia, ze kterých vycházejí úkoly pro děti.** Vždy v neděli děti vedle studny najdou lístečky s praktickou výzvou na daný postní týden.

Naši týdenní snahu pak symbolicky znázorníme tak, že si nabereme vodu ze „studny s vodou života“ umístěné v přední části kostela a přelijeme ji do připraveného džbánu. Kěž v nás tato aktivita povzbudí touhu čerpat u Ježíše osvězení do našich dnů a přiblíží nás více k Bohu i k druhým lidem.

